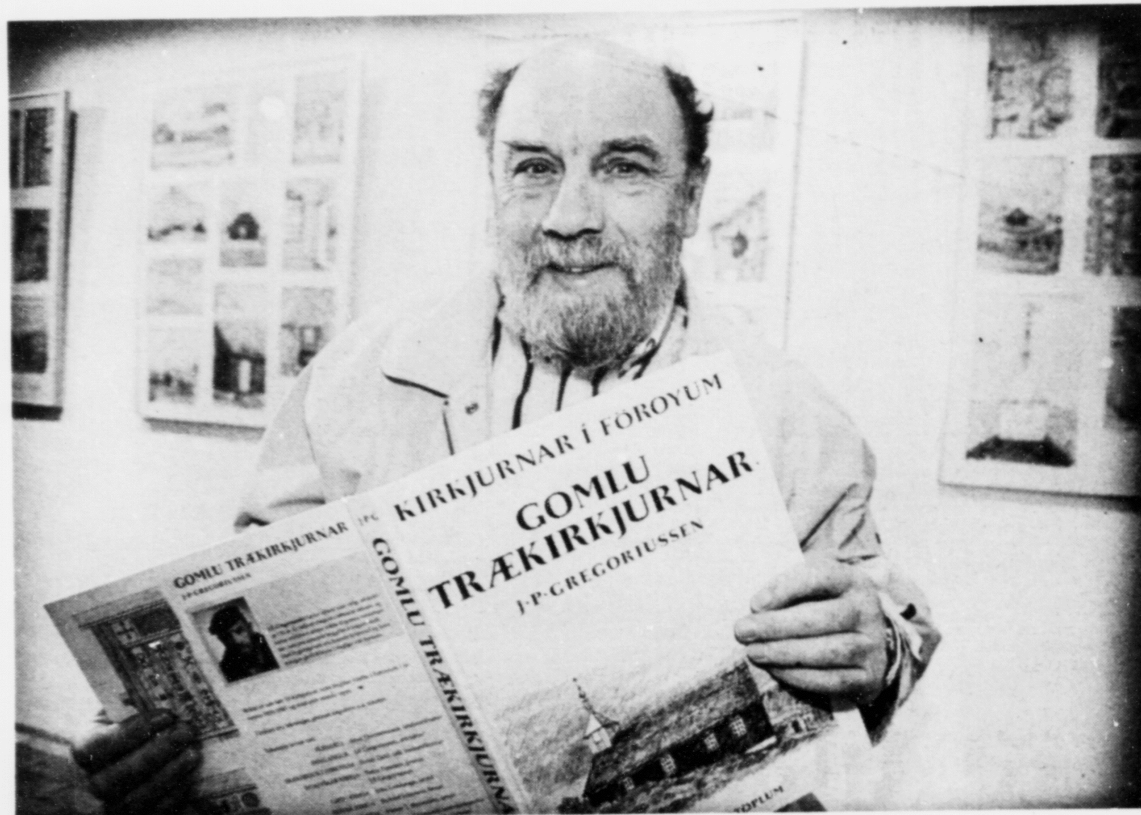




Palli Gregoriussen er her avmyndaður tann dagin, tá bókin kom út, fyrr í hesum mánaðinum

fólkamegin. Oyndfirðingar hava, enn tann dag í dag, varveitt gamla síðin, at fólk mannfólkamegin sleppa út fyrst. Javnstøðulógin er tó galdandi á stólunum, tí nú sita bæði kynini hvørt um annað og soleiðis hefur verið tey 33 árin eg kann minnast.

Eg veit ikki, um tað er rætt at kalla stólin Høyríkstovustólin bur turav. Tí har sita eisini tey úr Mouritsarstovu, men tey eru av sama fólk, fara vit eitt sindur aftur í tíðina.

Palli hefur fingið nógv við í hesi teknigini. Sjálvt húsini hjá Dánjal á Bakka, sála, eru teknað inni gluggan. Aftanfyrri gáttina inn til stólin liggur fjalt eitt skakandi minni. Har var ein var ein eletriskur rørovnur. Einaferð brendi eg meg av honum. Hóast nú er fleiri ár síðan kirkjan fekk miðstøðuhita og heita rørið er kølnað og burturbeint, so ansar vinstri fótur framvegis eftir, tá eg sitið uttast í hesum stólinum. Tað var altíð kapping millum børna at sleppa at sita uttast.

Sjálvt sálmanummrini hefur Palli fingið við hendan juni dag í 1994, tá hann hefur sitið í kirkjuni og teknað hesa mynd. Fyrsti sálmurin, sunnudagin fyrri, hefur verið nummar 10. «Prísa sál míni, himla-drátti». Næsti sálmurin hefur verið nummar 267: «Eg veit, hvar góð er grundin». Við hesum sálminum hava oyndfirðingar rættuliga sungið við, hetta er ein vælumtóktr sálmi í bygdini.

Palli hefur eisini tikið Jesus úr altartalvuni og sýnt hann fram í strikum og við litum. Oyndfirðingar eru ernir av altartalvuni, sum er málað av navnfama danska listamanninum C.W. Eckersberg. Myndavnið er tungt, Jesus í Getzemana. Eg kann minnast, at eg mangan tók synd í Jesu, tá hann á altartalvuni verður sviktur av sínum egnu og hermenninir, sum skuldu gera sitt arbeiði, koma og taka hann. Teir hómast kámt í baksýni. Men vøkur er hon, altartalvan og hon flytir pinslusóguna spillivandi inn í Oyndfjarðar kirkju.

Palli Gregoriussen hefur havt áhuga fyri trækirkjunum síðan hann byrjaði sum arkitektúr fyri mongum árum síðan. Hann sigur at trækirkjurnar umboð tað finasta vit eiga innan føroyska byggingar.

Bókin er prentað í Danmark og greitt til prentingar hefur P/F Grammar á Velbastað.

Nógv fólk hava lutikið í at skriva um tær ymiskur kirkjurnar og inngangurin er eftir Sverra Dahl, sum hevði sera stóran áhuga fyri trækirkjunum

Flógvar myndir -teknaðar við kærleika

UMMÆLI
JUSTINUS EIDESGAARD
KALMAR LINDENSKOV

Vakra stað bókaverkið úr bókarúgvuni undan jóli er uttan iva bókin hjá Palli Gregoriussen um gomlu trækirkjurnar í Føroyum. Her er tyðuligt, at hondin, sum hefur ført pennin, hefur ríkan kærleika til myndaevnini.

Tað er sjáldan, tá tú fæst við at skriva um bókur, at

tú rættuliga ornar um hjarta beinanvegin, tá tú lesir eina bók. Ein bók skal ofta hava stundir at sodna, áðrenn hon gerst annan enn ein lutur á bókahyllini, áðrenn tú gerst góður við hana.

Men eg fall beinanvegin fyri bókini hjá J.P. Gregoriussen. Orsøkin er helst, at kirkjan í míni heimbygd, Oyndarfirði, eigur ein part av bókini. Tað hefur í hvussu er eydnast Palli, at

endurgeva hesa kirkjuna, sum kirkjufólkið uppfatar hana. Kapitulum um Oyndfjarðar Kirkju er eisini ein tann best skrivaði. Oyndfirðingar eru hepnir. Palli og Jóannes Dalsgaard hava ognuð oyndfirðingum tydingarmikið tilfar um kirkjuna í heimbygdini.

Men niggja aðrar bygdir hava eisini fingið sína kirkju teknaða og umrødda og har eru fleiri perlur at siggja.

Palli Gregoriussen er ikki bara arkitektúr, hann er sanniliga eisini listamaður. Uppgávan hjá einum listamanni er at siga frá tí, hann eyggleiðir og tí er u allir listamenn eyggleiðarar, antin teir halda seg til myndlist ella skrivaða orðið.

Og sum eyggleiðar er Palli góður. Hetta kann eg siga, tí eg havi drúgar royndir, sum barn og hálvaksin, at sita í kirkjuni í Oyndarfirði. Vit skuldu í kirkju, og hjá

einum barni og hálvaksnum eru torskildar andaligar útgreiningar av dagsins teksti úr halgu bók ikki rættuliga nakað sum festir hugan. Tí vóru ríkir møguleikar at hyggja eftir øllum øðrum enn presti og degni, meðan gudstænastan fór fram. Tá eg lat bókina hjá Palli upp, kendi eg tað, sum eg var drigin aftur til hesar gudstænastur og eg hoyrði næstan lestur in fyrri mæ, meðan eg hugdi játtandi eftir myndunum.

Og Palli hefur lagt merki til tað sama sum barnaeyguni. Munurin er bert, at hann hefur fingið ríku gávurnar í vøggugávu, at teknað tað hann sær og geva tí teir litið, sum hoyra til.

Eru børn so heppin, at bæði foreldrini eru úr somu bygd, so hava børnini møguleikan at skifta imillum tveir stólar, alt eftir hvørt av foreldrunum er í kirkjuni.

Palli hefur teknað meistarlíga sjálvasta stólin hjá ommu og abba í Høyríkstovu. Sunnudagar nar í hesum stólinum, mannfolkamegin, dámdi mær betri enn sunnudagar nar í Breynastólinum. Tí hann stendur næstafast konu-



Kirkjan úr Oyndarfirði sædd úr nýggja kirkjugarðinum. Ein sera heppin vinkul, sum lýsir, at hóast lívið gongur sína vanligu gongd, vit berast í heim og doyggja, so er kirkjan tann sama